

[Socialministeren.]

stk. 12, henviser jeg til bemærkningerne til lovforslaget.

Indenrigsministeren (Søren Olesen): Jeg skal tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om indfødsrets meddelelse m. v.*

Nærværende lovforslag er udarbejdet efter samme retningslinjer som de senest vedtagne indfødsretslove, d. v. s. at der i et særligt afsnit er optaget de personer, der søger om erhvervelse eller bevarelse af indfødsret uanset bestemmelserne i lov nr. 379 af 12. juli 1946.

Det foreliggende lovforslag omfatter i § 1 153 personer, der søger om dansk indfødsret ved naturalisation, og i §§ 2-4 5 personer, der omfattes af den fornævnte lov fra 1946, d. v. s. personer, der på grund af denne lov har været udelukket fra automatisk at erhverve dansk indfødsret, og som nu søger om at blive stillet, som om 1946-loven ikke havde eksisteret for deres vedkommende.

Da der til stadighed kommer nye sager fra de lokale myndigheder, håber jeg, at der — ligesom tidligere — ved ændringsforslag kan optages et yderligere antal personer, hvis ansøgninger bliver færdigekspederet, medens lovforslaget er til behandling i tinget.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje folketings velvillige behandling.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om et levnedsmiddelinstitut m. m.*

Lovforslaget blev fremsat i folketingsåret 1957-58 og fik da en velvillig modtagelse ved første behandling i folketinget. Det blev derefter henvist til behandling i et af folketinget nedsat udvalg, der imidlertid ikke nåede at afslutte sit arbejde inden folketingsårets afslutning.

I forhold til det i folketingsåret 1957-58 fremsatte lovforslag er der kun foretaget den rent redaktionelle ændring, at man i § 6, der fastslår tavshedspligt for personale på instituttet m. fl., nu henviser til bestemmelsen om tjenestemænds tavshedspligt i den nye lov af 7. juni 1958 om lønninger

og pensioner m. v. til statens tjenestemænd. I øvrigt er nærværende lovforslag ganske i overensstemmelse med det i folketingsåret 1957-58 fremsatte lovforslag.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje folketings velvillige behandling.

Fiskeriministeren (Oluf Pedersen): Jeg skal herved fremsætte *forslag til lov om ind- og udførsel af fisk.*

Forslaget dækker samme formål som den bestående lov, men der er sket en ændring i teksten således, at det klart fremgår af denne, at loven tager sigte på at fremme afsætningen. Efter at landbruget har fået en tilsvarende lov gældende for tre år, har jeg fundet det naturligt, at fiskeriets afsætningslov får samme udløbstid.

Jeg skal anbefale lovforslaget til velvillig behandling.

Formanden: Uden for dagsordenen giver jeg ordet til den ærede ordfører for udvalget til valgs prøvelse, for at hun kan gøre indstilling til tinget om godkendelse af valg.

Ordføreren for udvalget til valgs prøvelse (Edel Saunte): Efter at det høje ting har meddelt medlem af folketinget Else Zeuthen orlov, har stedfortræderen, Asger Baunsbak-Jensen, erklæret, at han er villig til at indtræde som midlertidigt medlem. Udvalget til valgs prøvelse har gennemgået sagen og de fornødne dokumenter og skal enstemmigt indstille, at Asger Baunsbak-Jensen godkendes som midlertidigt medlem af tinget.

Efter at folketingsmand Alfred Jørgensen er afgået ved døden, har gårdejer Kristian Kristensen erklæret, at han er villig til at indtræde som medlem af det høje ting. Udvalget har ligeledes behandlet denne sag og indstiller enstemmigt, at gårdejer Kristian Kristensen godkendes som medlem af tinget.

Efter at folketingsmand Helge Madsen er afgået ved døden, har fru Ayoë Herbøl erklæret, at hun er villig til at indtræde i tinget. Udvalget har behandlet sagen og skal enstemmigt indstille, at fru Ayoë Herbøl godkendes som medlem af tinget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Udvalgets indstilling om godkendelse af gårdejer Kristian Kristensen som medlem af folketinget

vedtoges enstemmigt med 111 stemmer.

Udvalgets indstilling om godkendelse af fru Ayoë Herbøl som medlem af folketinget

vedtoges enstemmigt med 117 stemmer.

Udvalgets indstilling om godkendelse af lærer Asger Baunsbak-Jensen som midlertidigt medlem af folketinget

vedtoges enstemmigt med 120 stemmer.

Den første sag på dagsordenen var:

Fremsættelse af lovforslag.

Formanden: Den højtærede boligminister har ordet for at fremsætte de for hans vedkommende anmeldte lovforslag.

Boligministeren (Bundvad): Jeg tillader mig herved for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om leje* og *forslag til lov om boligbyggeri*. Disse to forslag skal ses i sammenhæng med de to lovforslag, som indenrigsministeren i dag har fremsat skriftligt, nemlig forslag til lov om ekstraordinær grundskyld og ejendomsskyld til kommunen og forslag til lov om ændring af lov om kommunale ejendomsskatter m. v., samt et lovforslag, som skriftligt er fremsat af socialministeren vedrørende ændring af folkeforsikringsloven.

Tiden vil ikke tillade, at jeg omtaler de mange enkeltheder i lovforslagene. Herom vil jeg tillade mig at henvise til de fyldige bemærkninger i selve forslagene. Derimod vil jeg gerne fremsætte nogle almindelige betragtninger om baggrunden for de fremsatte forslag og om forslagenes hovedlinjer og virkninger.

Ser vi først på vort huslejemarked, viser det sig, at den altdominerende faktor er den betydelige forskel mellem huslejeniveauerne i den ældre og den nye boligmasse, der er opstået dels som følge af prisstigninger i den nye boligmasse, dels som følge af det huslejestop, som bortset fra mindre reguleringer i 1951 og 1955 har været gældende i næsten 20 år.

For nybyggeriets vedkommende har man som bekendt siden 1939 gennem subsidier søgt at holde huslejeniveauet nede. Til trods for betydelige subsidier har de forskellige prisstigningsperioder efter krigen imidlertid medført, at de mål, man under og umiddelbart efter krigen satte sig, nemlig at fastholde førkrigsniveauet, ikke har kunnet nås. Vi står derfor i dag med en betydelig prismæssig spænding på boligmarkedet.

Denne udvikling har haft en række uheldige virkninger. Huslejen i den ældre boligmasse er ikke længere i stand til at dække ejendommens driftsudgifter og da navnlig slet ikke til at sikre en passende vedligeholdelse, som lejerne har rimeligt krav på.

Forskellen i huslejen er endvidere årsag til en dårligere udnyttelse af boligmassen. Personer med store lejligheder i den ældre boligmasse har ikke tilstrækkelig tilskyndelse til at opgive lejligheden, når husstanden mindskes. De opnår ikke nogen økonomisk fordel ved at flytte til en mindre lejlighed i nybyggeriet, når den er lige så dyr som eller dyrere end den ældre lejlighed.

Der er også grund til at pege på, at forskellen i huslejen føles som en uretfærdighed for de mennesker, der er henvist til at leje i nybyggeriet, og det er navnlig ungdommen, der er henvist hertil. Ved pristalsberegningen indgår både de ældre og de nye lejligheder. Dette medfører, at lønmodtagere i førkrigslejligheder gennem lønreguleringen får mere end fuld kompensation for de lejestigninger, der allerede er indtrådt, medens de, der bor i de nye lejligheder, ikke får fuld dækning.

Det vigtigste af alt er dog relationen til det fremtidige byggeri. Kapitalmarkedet må regne med, at i en situation med en boligreserve vil ledigheden falde — ikke i de ældste og dårligste lejligheder, hvad man ellers skulle vente, men i den nye boligmasse, og det vil kunne medføre tilbageholdenhed med anbringelse af kapital i nybyggeri.

Dette ville være en ulykkelig situation for alle, som i dag savner en bolig, for ungdommen og for de store årgange, der efterhånden rykker op og har naturligt krav på en bolig. Jeg synes, det må være en pligt for os alle at bidrage til, at de,